

Malá školská víla

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
Igor Novák	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2023)	FotoCirbes

O knihe

Keď škola volá, nedvíhaš? No popravde, kto sa neteší, alebo sa netešil do školy aspoň na prestávky, kamarátov, kamarátky, prvé lásky, alebo iba tak, zo zvedavosti? Od materskej cez základnú, strednú či vysokú? Zážitkami i emóciami priam nabitý priestor a inšpirácia pootvoriť dvere fantázii. Preniesť sa v čase a prebudiť sa opäť v detskej izbe plnej plagátov, časopisov, kníh, zošitov, učebníc, so školskou taškou pri písacom stole. Tak čo vy na to? Dáme si na chvíľu skok do minulosti? Oprášime školské lavice, lásky a knihy z police? Kto má chuť, tak nastupovať. Stroj času je pripravený. Opäť sa môžete postaviť na most, ktorý spája detstvo s dospelosťou a snívať. Nech je aj pre vás, škola mostom snov. Venované večným básnikom, učiteľom, študentom, žiakom a ZŠ Jozefa Urbana, Jenisejská 22, Košice. Prijemné čítanie...

Prvý september

Keď v septembri
ešte slnko svieti.
A do školy prichádza
mnoho detí.

Pohl'ady očí,
schúlených duší.
Nikto sa nepýta,
len niečo tuší.

Do prvej na prvý
prvého vstúpiť.
Obavy potlačiť,
nech sa im ľúbi.

Čísla a písmená
objaviť skúsiť.
Ema sa na mamu
pozerá, smúti.

Šlabikár otvoriť,
užiť si spolu.
Usmej sa na mamu,
otváram školu...

Naša škola

Chodbou školy zvuky znejú,
vône z jedálne.
Z duše city rozbehli sa
dlane o dlane.

Prvý, druhý stupeň, schody
lásky do neba.
V átriu sa prechádzali
celí bez seba.

Miška, Zdenka, Janka volá,
v mysli ostali.
Jenisejská naša škola,
meno pridali.

Básne, tvorba, texty piesní
citmi utkané.
Jozef Urban v našej školy
názve písané...

Miška

Len dotykom mysle
som k tebe prišiel.
Skrýval sa v sebe,
druhému never.

Čakal na schodoch
sledujúc okno.
Záclony pohyb
na štyri doby.

Nemohol nechať
čas len tak plynúť.
Zapadnúť prachom
a s davom splynúť.

Spomienky padajú
zo skaly vo mne.
Slová sa stratili
v jazere na dne...

Zdenka

Snád' desať minút
a koľko krokov?
Len rovný chodník,
pár malých skokov.

Paneláky, ulice, stromy,
letné búrky, blesky a hromy.
V električke im svetlo zhaslo,
pohľad nemý a žiadny hlások.

Nedokázal rozvíriť slová,
aj keď sa vážne zamiloval.
Ostala si v ňom platonická,
len v snoch si ťa dokázal získať...

Janka

Keď prebúdza sa nostalgia,
prichádza čas na pohár vína.
Krásne dlane a jemné prsty,
čisté city, kto neskúsil?

Obrázok z kníh vysnívaný,
každý túžil po jej dlani.
Z inej triedy v triede ruka
mojej ruke sa ponúka.

Snívam cez deň, myslím v noci,
v jej očiach sú moje oči.
Iba pohľad dlane spolu
dve stoličky k nášmu stolu...

Trieda

Daj mi ten pocit
a nie len v noci,
že v tebe nádej mám.
Keď kráčam bosý
pomedzi stromy
a nič viac už nevnímam.

Dverami vchádzam
do sveta triedy,
kde tiene nás predbehnú.
Cítim ich ľahkosť
očami mnohých,
pozývam všetkých dnu.

Radosťou plný,
zasiate v hlavách,
myšlienky na perách.
Číslo a písmeno
nášho detstva,
písané na dverách...

Triedna učiteľka

Bola by som stála,
no už nestojím.
Mladá som sa bála,
už sa nebojím.

Silu od vás zrána
do tmy hovorím.
Z komédie dráma,
môj čas odzvonil.

Mala som vás rada
bez zbytočných slov.
Sedím už nie mladá,
tu je môj domov...

Šlabikár

Napíš slovo,
ktoré dýcha,
rozpráva sa s tebou.
Na hodine,
s perom v ruke,
dosiahneš aj nebo.

Jedna z prvých,
možno prvá,
uvidí ťa samú.
V šlabikári
Ema mamu
a mama má Emu.

Otvorí sa,
neposlúchaš,
čítaš po svojom.
Princezná
sa zobudila
s bielym závojom.

Písmená
sa pretekajú,
súťaž v čítaní.
V šlabikári,

v knihe prianí,
sme vždy vítaní...

Žiacka knižka

Básne a romány,
poznámky.
Jednotky, dvojky
aj zlé známky.

V každej sú
rozličné príbehy.
Záleží, aký si
nezbedný.

Najkrajšie strany
sú jednotky.
Len sa ma
citovo nedotkni.

Súťažil som
o ich maximum.
Vôbec to
nebolo nasilu.

Tešil sa učil sa,
vystrájal.
Povedz nám akú si
ty ju mal...

Teta Krieda

Zabudnutá a stratená
míňa sa silou dní.
Jej krásu každý zotiera,
keď býva týždenník.

Na školskom dvore chodníku
pomáha oddane.
Pamiatkou v jej pamätníku
sú naše dve dlane.

Dátumy, čísla, srdiečka
boli ňou písané.

Ak tleskneš dlane o dlane,
prach po nej zostane...

Zlaté ruky

Prstami dlane, rukami,
hľadeli na ne neznámi.
Nepoznal mnohé, nevidel,
nevnímal cestu, iba cieľ.

Bez nich by mnohé nebolo,
ukrytý poklad za rohom.
Pokiaľ to máš, ich nevnímaš,
na cestu sa vtedy nepýtaš.

Úcta sa tým smerom nenosí,
tráva sa kosí za rosy.
Ak sa ti okno zarosí,
kto pozdraví, poďakuje a poprosí...?

Malá školská víla

Každý deň, keď kráčaš
smerom do školy.
Po chodníku s taškou,
kde máš úlohy.

Ona je vždy s tebou,
aj keď ju nevidíš.
Malá školská víla
hore si, či spíš?

Stráži tvoje kroky
cestou školských dní.
Úsmev v tvojich očiach,
na tom jej záleží.

Je búťľavou vrbou,
jej sa zdôveríš.
Počas školských časov
v lásku uveríš...

Zvonček, duch školy

Pocity detí
vpísané na stenách,
stopami v chodníku.
Asfalt rozdrvený,
spomienky k pomníku,
v duši niet úniku.

Chodbami prechádza,
zastal čas v hodinách,
pomaly odzvoní.
Počuť už jeho hlas,
cítíme sto vôní,
s úctou sa pokloní...

Kniha dobrých skutkov

Keby bola kniha,
kde písané sú v nás.
Skutky, ktoré pohladia
a neodveje čas.

Napísal by každý
stranu po strane.
Nech sú naše listy
každému poslané.

Všetci by sme potom
pri stole čítali.
Knihu, ktorej strany
sme spolu písali...

Asfaltový chodník

Na malom ľade,
pred školou,
šmýkali sme sa
ako diví.
Ten chodník
bol náš štadión,
kde z chlapcov

stávali sa chlapi.

Hokej bol
našou oporou,
keď nebolo
úniku.
Vyhnúť sa,
stáť pred tabuľou
a hľadať výhovorku
v peračníku.

Náš asfaltový chodník
pred vchodom
užil si nás
a my jeho.
Zo školy sme
domov leteli,
každý iným
smerom...

Predvianočný čas

Večer je svetlo mesiaca
odrazom ako deň.
Otváram okná dokorán,
kde maľuje mráz môj sen.

Raz v roku každý zatúži,
keď padá sneh v svetle lúčov.
Vločky na perách, lásku si zaslúžiš,
v diaľke už počuť zvuky rámp.

Vianočným vlakom prichádza,
kde tvoria sa záveje.
Nikomú však neprehrádzaj,
že v škole nám dobre je...

Školské časy

Keď idoly na plagátoch
sme mali.
V škole i po škole
sme sa smiali.

Od rána do večera
boli spolu.
Školu sme brali
ako horolezci horu.

Zdolať ju so skobou
a aj s lanom.
Nebyť nikomu
otrokom ani pánom.

Čisté vzťahy
ako naše duše.
Príbeh života
si každý v sebe píše.

Na sídlisku,
ulicami v meste.
Kráčali sme
po víťaznej ceste.

Život bol náš
a my sme boli jeho.
Spomínam rád
na zážitky s triedou...

Piatok poobede

Tak napíš svoje meno
na tabuľu kriedou.
A vyraz električkou
z Jazera Južnou triedou.

Dnes do centra mesta
sa ideme baviť.
V piatok poobede
nie je dôvod žiaľiť.

Veď netvár sa tak biedne
od školy máš pohov.
Keď sa vybláznime v meste,
tak vrátíme sa domov...

Školský výlet

Patrí to k nám,
či spolu sám.
Aj keď sa brániš
mňa tým nezraniš.

Ja budem tam stáť,
túžim ťa mať.
Ísť s tebou niekam,
kde tečie rieka.

Kde budeme spolu
mať svoju rolu.
Vo filme školy
bez krivdy, smoly.

Užívať výlet,
kde každý príde.
A rovnako cíti,
že láskou sme sýti...

Večierok

Písali písmená na čelo,
ona aj so svojím priateľom.
Tak ako čiarky na zábave
ležali spokojne na tráve.

Hudba im znela v pozadí,
tie tóny zvykli naladiť.
Preplieť si ruky s nohami,
otázka z lásky pred nami.

Pocity, úlety, tajomstvá
ostanú, aj keby neostal.
Úsmev, či slza na dlani,
v šťastí im vôbec nič nebráni.

Večierok školský je v pohode,
odovzdaj osud náhode.
Ona si poradí, prinesie,
tancuj, kým svetlo nám nezhasne...

Prázdniny

Posledný deň,
keď začína sen.
A prichádza čas,
radosť sa prebúdza v nás.

Úsmev nám ukáže smer,
že kým sme tu, ver.
Naša budúcnosť, hviezdy,
potom ako aj predtým.

Sme spolu s ňou,
pod' so mnou von.
Kde jasné je nebo
chcem byť len s tebou.

Či prší nám, svieti,
na sto lúčnych kvetín.
Láska bude nám lúkou,
v septembri pohľad' ma rukou...

Letná pohoda

Listom pridáva sa farba
a dni sa nám už krátia.
Báť sa a či nebáť,
že prázdniny sa stratia?

Veď dva mesiace, roky,
kto by rátal kroky?
Do školy sa chodí,
len keď nie si chorý.

Nakazení láskou
bývajú tu všetci.
Šťastie, že je leto,
nemusím sa liečiť.

Do septembra času
v poli plnom klasu.
Ležíme si spolu,
spoznám pravdu holú...

Po rokoch

V múzeu našich školských dní,
kde zhasínal vždy posledný.
Stretnutie lások nevinných,
úsmev a slzy cenné v nich.

Podania rúk, nie otázky,
spomienky ako skryté obrázky.
Bez slov vety a súvetia
k nám bez myslenia hneď priletia.

Všetko tak jasné po rokoch
ako aj v knihách o prorokoch.
Akoby čas sa vrátil späť,
detstvo je krásne, tak opäť leť...

Učiteľom

Studňu naplňat'
vodou po okraj,
aj keď mína sa
rokmi čas.
Ona uniká,
v zemi preteká,
to cenné však
ostalo v nás.

Vrásky nám
dávajú otázky,
kto koho
obdaril?
Navzájom
sme si súdení,
s Vami dýchal som,
šťastne žil.
Slová sme
poslali do neba,
kde čítať
ich budeme.
Keď stratení
sa k nám navrátia,
ako pohľady
zo Zeme...